

متن پرسش

سلام. شما در ترجمه من عرف نفسه فقد عرف ربه در کتاب اشته با خدا فرمودید: کسی که خودش را شناخت خدایش را می شناسد ولی در آثار ایت الله جوادی املی ایشان اینگونه ترجمه فرموده اند: کسی که خودش را شناخت قبلا خدایش را شناخته است این دو ترجمه چگونه جمع می شوند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: روایت ظرفیت هر دو ترجمه را از جهت ادبیت و هم از جهت معرفت دارد. و در آثار ایت الله جوادی املی نیز هر دو نگاه موجود است موفق باشید